

عنوان مقاله:

مفهوم شناسی نکره در اصول فقه و کاربرست فقهی آن

محل انتشار:

فصلنامه فقه، دوره 24، شماره 90 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

حسین قربانی - استاد سطح عالی حوزه علمیه قم، دانشجو دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی

سید کاظم مصطفوی - استاد خارج فقه و اصول حوزه علمیه قم و عضو هیئت علمی جامعه المصطفی (ص) العالمیه

خلاصه مقاله:

واژه نکره در گفتمان اصولی دارای چهار شناسه است و عالمان دانش اصول فقه سه انگاره عمده در باره مفهوم آن دارند: برخی معتقدند مفهوم آن پیوسته کلی است؛ برخی ایده جزئیت را ابراز نموده اند؛ بعضی دیگر نیز نظریه تفصیل را برگزیده اند و بر این باورند که اگر در سیاق اخبار واقع شود، معنای آن جزئی است و اگر در سیاق امر قرار گیرد، مفهومش کلی خواهد بود. از سوی دیگر، کاربرستی فقهی درباره نزاع در مفهوم شناسی این نهاد اصولی ارایه نشده و گاه این نهاد را فاقد آن دانسته اند. از این رو، نگارنده درصدد است دیدگاه های مطرح شده را تبیین و با نقد دیدگاه های رقیب، نظریه برگزیده خود را مبرهن کند؛ در ادامه، می کوشد نظریه صاحب فصول را روشن کند؛ آنگاه مقصود مشهور عالمان اصولی فرد مردد را تشریح می نماید؛ سپس ناصوابی تعبیر به تنکیر از را نیز در مورد تنوین امثال واژه رجل مستدل می کند؛ در پایان، کاربرست فقهی این بحث را ارایه و تحلیل می نماید.

کلمات کلیدی:

نکره اصولی، کلی، جزئی، فرد مردد، تنوین تنکیر، کاربرست فقهی، صاع صبره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/835677>

